

Museo
do Pobo
Galego

instituto de
estudos das
identidades

A miña burriña
cando vai ó muiño,
toda enfariñada
e cheiña de frío.
E cheiña de frío,
chea de xiada.
A miña burriña
sempre anda carghada.

Esta noite hai unha fría.
Tamén hai unha espadela.
Bótame o caldo, mí madre.
Que eu tamén quero ir a ela.

171c

Este é o tempo de tróupele, tróupele.
Este é o tempo de troupelear.
Este é o tempo de petalo liño.
Este é o tempo do liño petar.

Esta noite hei d' ir alá -ie.
Meniña, non teñas medo,
déixam' a porta cerrada
cunhas pallas de centeio.

A miña burriña
cando vai ó muiño,
toda enfariñada
e cheiña de frío.
E cheiña de frío,
chea de xiada.
A miña burriña
sempre anda carghada.